

[Arbejds- og Socialministeren.]

Sandheden skal siges. Det hindrer ikke, at det er uhyre interessant at læse, hvad man i andre Lande skriver om og giver Udtryk for, men det er foreløbig Ønskedrømme.

Jeg har med de Bemærkninger, jeg har gjort i min Fremsættelsestale, begrundet, hvorfor vi ikke er kommet med principielt videregaaende Planer, saaledes som man har været inde paa fra anden Side. Vi ved alle sammen, hvor uensartet den nuværende Regering er sammensat, at man — det gælder alle mine Kolleger — ved Udarbejdelsen og Fremsættelsen af et Lovforslag maa manøvrere sig igennem de forskellige principielle Opfattelser, der gør sig gældende paa det ene og det andet Punkt. Jeg er blot glad for og lykkelig over, at Regeringen med Tilslutning fra alle Sider har kunnet fremsætte det Lovforslag, vi her behandler.

De øvrige Henstillinger, der er gjort, skal jeg paa nuværende Tidspunkt ingen Bemærkninger gøre til. Der vil jo være Mulighed for at tage dem op til Overvejelse i det Udvalg, der formentlig paa Grund af Henstillingen om Skattefrihed vil blive nedsat, men jeg vil blot saa mindeligt, som jeg kan, bede om, at denne Udvalgsbehandling maa blive meget kortvarig; for danske Aldersrentnydere venter, og vi skulde gerne pr. 1. Juli kunne give dem denne Hilsen fra den danske lovgivende Forsamling.

Første Næstformand (Westermann):

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Jeg er nu ikke overbevist om, at det ikke er den højtærede Arbejds- og Socialminister, der ikke har været helt opmærksom, da jeg stillede mit Spørgsmaal. Jeg spurgte ikke om Forskellen mellem Byerne og Landet, men om Forskellen mellem København og Provinsen. Det var nu det, jeg spurgte om, men jeg er da overbevist om, at hvis den højtærede Minister havde ment, at Aldersrentnyderne i Provinsen var kommet bagefter, altsaa fik for lidt i Forhold til dem i København, saa kunde der da godt have været Grund til at søge denne Uretfærdighed ophævet ved denne Lejlighed. Det synes jeg, der var Grund til. Jeg synes i hvert Tilfælde, at det var meget berettiget at spørge om Aarsagen til, at man ikke havde søgt denne Uretfærdighed ændret, hvis man altsaa mener, der her ligger en Uretfærdighed. Nu forstaar jeg . . . (Uro i Salen). Nu vil jeg vente, saa

Ministeren ikke skal høre forkert igen. — Nu forstaar jeg, at Aarsagen er den ganske simple, at Ministeriet er sammensat af saa mange forskellige Personligheder af forskellige Opfattelser, hvorfor man foreløbig har følt sig tilfreds med at gennemføre dette ensartede Tillæg for dem alle. Saa maa de, der lever ude i Provinsen, hvis det nu skulde være blevet lige saa dyrt for dem at leve der som i København, foreløbig klare sig med de gamle Satser plus dette Tillæg. Saaledes har jeg forstaaet den højtærede Minister.

Kjærbøl: Jeg takker den højtærede Arbejds- og Socialminister for den relative Tilslutning, han gav til min Henstilling om, at disse Eengangstillæg bliver skattefri. Jeg vil anse det for at være mest hensigtsmæssigt, at Spørgsmaalet saa bliver behandlet i et Udvalg.

Hans Thyge Jacobsen: Jeg vil gerne takke den højtærede Arbejds- og Socialminister for hans Udtalelser om Ønskeligheden af en Adskillelse mellem Aldersdomsforførgelsen og Invalideforsorgen. Det er for mig af afgørende Betydning, at den Tanke vinder frem, at det er to helt forskellige Ting, vi har med at gøre her. Vi er enige om, at naar man ved Socialreformen slog det sammen, saa skyldtes det de Fordele, der lovgivningsteknisk og administrationsmæssigt knytter sig dertil, men Udviklingen har nu formet sig med en saa stor Fornyelse paa Invalideområdet, at det efter min bestemte Opfattelse bliver nødvendigt at udrangere dette Omraade fra den Sammenhæng, hvori det indtil i Dag befinder sig. Jeg vil gerne takke den højtærede Minister, fordi han er opmærksom paa dette Forhold og vil tage det under velvillig Overvejelse.

Jeg er enig med den højtærede Minister i, at Beveridge-Planen indtil i Dag er Papir, og jeg har heller ikke i mine tidligere Bemærkninger sagt noget om, at de Tanker, der er i Beveridge-Planen, uden videre kan overføres paa vore Forhold. Den Modsætning, jeg omtalte mellem Beveridge-Planen og det radikale Partis Syn paa Tingene paa et bestemt Omraade, angiver aldeles ikke, at jeg skulde foretrække Beveridge-Planen for det radikale Partis Synspunkt. Jeg anførte blot, at her var to stik modsatte Synspunkter, som vi maa overveje og tage vor Stilling til. Paa Forhaand ønsker jeg ikke at gaa ind for Beveridge-Planen paa det Punkt.